

Deň	Čas a miesto	Úmysel
Pondelok 31.1.	Vyšná Rybnica 16.00 - sv. liturgia Vyšné Remety 17.00 - sv. liturgia	+ Ján, Ján, Ján, Alžbeta, Anna rod. Mackulinová
Utorok 1.2.	Vyšné Remety 15.30 – sv. spoved' 17.00 -sv. liturgia + euch. pob.	
Streda 2.2.	Stretnutie Pána Ježiša <i>/ Požehnanie sviec/</i> Vyšná Rybnica 16.45 -sv. liturgia + myrovanie Vyšné Remety 18.00 -sv. liturgia + myrovanie	* Peter a Zdena s rod.
Štvrtok 3.2.	Vyšná Rybnica 16.00 - sv. liturgia	+ Anna, Juraj, Gabriel
Piatok 4.2.	1. piatok v mesiaci Vyšná Rybnica 15.00 – sv. spoved' 16.00 -sv. liturgia + euch. pob. Vyšné Remety 17.15 - sv. liturgia + moleben	* za členov sv. ruženca * za členov sv. ruženca
Sobota 5.2.	Vyšná Rybnica 8.00 - sv. liturgia Vyšné Remety 12.30 - krst	
Nedeľa 6.2.	37. nedeľa po Päťdesiatnici – o Zachejovi Vyšné Remety 9.00 - sv. liturgia Vyšná Rybnica 10.30 - sv. liturgia	* za veriacich z farnosti

Stretnutie Pána

Pre Matku božieho Dieťaťa sa „podľa Mojžišovho Zákona“ naplnilo štyridsať dní. Spolu s Jozefom prinášajú Syna, aby ho predstavili Pánovi. Mária vyplňa, čo bolo napísané v Zákone: „každý chlapec, ktorý otvára lono matky bude zasvätený Pánovi“. Predpis pochádza z druhej knihy Mojžišovej a vzťahuje sa na všetko prvorodené mužského rodu, na ľudí aj na zvieratá. Okrem toho Jozef s Máriou prichádzajú vyplniť tiež boží príkaz o obete, priniesť pár hrdličiek alebo dva holúbky.

Do popredia tu vystupujú dve skutočnosti. Prvou je tá, že rodičia chcú zasvätiť Dieťa Pánovi vo svätyni jeho božskej, nevýslovnej Prítomnosti. Znakom čoho je obeta, ktorou sa Syn daruje nebeskému Otcovi v spoločenstve lásky. Toto je prvé a podstatné STRETNUTIE, Otca so Synom, ktoré sa uskutočňuje v ten istý deň, kedy aj ďalšie STRETNUTIA. Týmto sviatkom si pripomíname túto dôležitú skutočnosť.

Sviatkom Stretnutia Pána oslavujeme aj stretnutie Božieho dieťaťa so svojim ľudom, ktorý prichádza svojou smrťou a zmŕtvychstaním zachrániť. Predovšetkým s jednou osobou, nikdy predtým nepoznanou a ani potom nespomínanou, ktorou je Simeon. Jeho meno znamená „poslušný na počúvanie Pána“. Je známy ako človek spravodlivý a nábožný. Svätý Duch teda privádza Simeona do chrámu, ktorý často navštevuje. A v tom istom čase prinášajú rodičia malého Ježiša, aby splnili príkazy Zákona. Starac dostane Dieťa do svojho náručia a dvíha ho k Pánovi so svojim biblickým židovským požehnaním, ktoré je chválou a vzdávaním vďaka Pánovi, jeho menu za jeho diela. Svätý starac dodáva svoju osobitnú modlitbu: Teraz prepustiš Pane svojho služobníka podľa svojho Slova v pokoji, lebo moje oči videli tvoju Spásu, ktorú si pripravil pred tvárou všetkých národov. Svetlo na osvietenie pohanov a slávu Izraela, tvojho ľudu. Vo všeobecnosti sa slová „Teraz prepustiš Pane“ vykladajú ako povel, ktorým akoby Simeon dával Pánovi dovoľenie, aby ho už povolal k sebe. Pretože prísľub znel, že nezomrie, kým najprv neuvidí Pánovho Mesiáša. Teraz sa predpoveď naplnila a on „podľa božieho Slova v pokoji“ môže zomrieť.

Je zrejmé, že Ježišovi rodičia sú pri vypočutí toho všetkého užasnutí a môžu len tušiť tajomný zmysel obsahu slov o božích skutočnostiach, ktoré im neskôr dvanásťročný Ježiš vysvetlí.

POCTIVOSŤ

Keď sa don Fernando cítil starý a keď si uvedomil, že sa už nedokáže postarať o svoje záležitosti, previedol svoj malý ranč na svojho najstaršieho syna, aby prevzal zodpovednosť on. S veľkým dôrazom na česť ho požiadal, aby keď on zomrie, rozdelil dedičstvo rovnakým dielom medzi všetkých súrodencov.

Starec zomrel a po pohrebe sa zišli súrodenci, aby sa porozprávali o rozdelení ranča. Najstarší syn ani neprišiel, len poslal svoju manželku, aby im povedala, že dôležité je to, čo je na papieri, a že on je teda jediným vlastníkom ranča a oni nech si robia, čo chcú. Získal ranč a stratil súrodencov. Je zákonným vlastníkom, ale platí, že nie všetko, čo je zákonné je aj spravodlivé. Pred svojimi súrodencami, pred svojou manželkou a svojimi deťmi a hlavne pred Bohom je on obyčajným zlodejom, človekom bez cti, ktorý zradil vôľu svojho otca kvôli svojim ambíciám. Celkom iste, ak by sa tento človek chcel vyspovedať, kňaz ho rozhreší len pod podmienkou, že spravodlivo nahradí všetok majetok vrátane zisku, ktorý z neho mal. Morálka hovorí: „náhrada alebo odsúdenie”.

Čo je to byť poctivý?

Doslova to pochádza od slova „česť“: poctivý človek je človekom cti. Pod poctivosťou sa rozumie úcta k cudzím dobrám. Pod dobrami rozumieme nielen materiálne dobrá potrebné k dôstojnému životu, ale aj iné dobrá, nehmotné ale skutočné, ktoré potrebujeme pre blahobyť, na ktorý máme právo. Napríklad, dobrá povesť. Poctivý človek je ten, kto rešpektuje dobrá druhých a kto sa namáha, aby poctivou prácou získal dobrá, ktoré potrebuje pre život a šťastie.

Poctivosť ako hodnota si vyžaduje úctu k cudziemu aj vtedy, ak by okolnosti dovoľovali sa ho zmocniť bez zákonných alebo spoločenských následkov. Najprísnejším sudcom našich skutkov sme my sami a musí byť veľmi smutné žiť s vedomím, že sme zlodeji. Pre nás, veriacich, jestvuje tiež vedomie, že Boh vyžaduje vrátenie ukradnutých vecí.

Populárna predstava dobrého zlodeja, ktorý bohatým berie a chudobným dáva, nie je ničím iným, než znamením snahy o nikdy nedokončenú revolúciu, ktorá by zabránila tomu, aby sa niektorí zmocňovali dober, ktoré ostatní potrebujú pre život. Dnes vieme, že je hriechom hromadiť bohatstvo a spôsobovať chudobu. Ježiš povedal niečo ešte oveľa vážnejšie: Aké ťažké je boháčovi vojsť do Božieho kráľovstva!

Bohatý katolík je poctivý vtedy, keď chápe svoj majetok ako niečo, čo mu Boh dovoľuje vlastníť, aby ho mohol rozdeľovať pre dobro svojich bratov.

Luxus a okázalosť sú neustálym okrádaním najchudobnejších.

V tomto sociálnom zmysle sú spravodlivé štátne zákony, ktoré podnecujú vlastníkov kapitálu, aby svoj kapitál premenili na prospech spoločnosti a aby časť z neho použili pre inštitúcie dobročinnosti. Kapitalizmus, ktorému chýba ľudskosť, je hriešny. Spravodlivá mzda je tá, ktorá umožňuje dôstojný život.

Ako učíme poctivosti?

Môj strýko Jeesús mal obchod s drobným tovarom. Po jednej návšteve jeho obchodu mama zistila, že pálim zápalky. „Našiel som ich”, povedal som, aby som ospravedlnil ich vlastníctvo. Neuverili mi a ruka mojej mamy ma ihneď poslala späť do obchodu, aby som vrátil, čo mi nepatrilo. Tak nás vychovávali naši rodičia.

Poctivosť sa učí príkladom. Otec rodiny, ktorý je zodpovedný v práci, aj keď sa nikdy nestane bohatým, odovzdá svojim deťom ako dedičstvo nevyvážiteľné bohatstvo: svoju poctivosť. Dôstojná chudoba ešte nikomu neuškodila; nepoctivo získané bohatstvo ničí úctu detí k rodičom, na ktorých sa budú vždy dívať ako na nečestných ľudí bez morálnej autority.

Deti sa doma učia hraniciam, ktoré má súkromné vlastníctvo. Vedia, že musia rešpektovať dobrá svojich súrodencov a tiež to, že sa o tieto dobrá musia deliť s ostatnými členmi rodiny.

Milí rodičia...

Nikdy nedovoľte, aby vaše dieťa ukradlo niečo v supermarkete, ani keď ho nikto nevidí.

Nikdy nedovoľte, aby niekde prekízlo bez platenia, hoc akú núdzu by ste mali.

Nikdy nedovoľte, aby sa vopchalo do radu na miesto, ktoré mu nepatrí.

Nikdy nedovoľte, aby prinieslo domov niečo, čo mu nepatrí.

Nikdy nedovoľte, aby si vymýšľalo na svojich súrodencov alebo niekoho iného, pretože majú právo na dobrú povesť.

